

29 Νοεμβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΓΙΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 520/95)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Πειθαρχικό δίκαιο — Ειδοποίηση κατηγορουμένου — Συνοπτική εκδίκαση αδικημάτων ή παραπομπή τους στην Ε.Δ.Υ. — Νομοθετική ρύθμιση — Εφαρμογή της στην κριθείσα περίπτωση επιβολής της ποινής της απόλυσης ερήμην — Η διαδικασία καθ' όλα έγκυρη.

5

Η αιτήτρια προσέβαλε την πειθαρχική καταδίκη της και την συνακόλουθη ποινή απόλυσης που της επεβλήθη.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10

Η αιτήτρια είχε ειδοποιηθεί δεόντως τόσο για την πειθαρχική δίωξη της όσο και για τις πιθανές επιπτώσεις σε περίπτωση που θα παρέλειπε να εμφανισθεί ενώπιον της ΕΔΥ. Της είχαν επιπλέον δοθεί όχι μόνο οι κατηγορίες τις οποίες αντιμετώπιζε, αλλά και το υλικό που τις υποστήριζε, όπως καταθέσεις μαρτύρων και άλλα στοιχεία. Είχε επίσης ειδοποιηθεί, ακόμα και μετά την καταδίκη της, για την πιθανότητα να της επιβληθεί ποινή ερήμην της αν παρέλειπε να εμφανισθεί. Αν, όπως ισχυρίζεται τώρα, δεν μπορούσε να εμφανισθεί λόγω της κακής κατάστασης της υγείας της, μπορούσε και όφειλε να γνωστοποιήσει τούτο με οποιονδήποτε τρόπο στην ΕΔΥ, αλλά δεν το έπραξε.

15

20

Είναι γεγονός ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε η αιτήτρια, μπορούσαν να εκδικασθούν συνοπτικά από την αρμόδια αρχή (Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι), οπότε οι ποινές που μπορούσαν να επιβληθούν, ήταν σύμφωνα με το Μέρος ΙΙ του Πίνακα, η επίπληξη, η αυστηρή επίπληξη και η διακοπή προσαύξεσης για χρονική περίοδο μη υπερβαίνουσα τους 6 μήνες. Όμως η αρμόδια αρχή επέλεξε να παραπέμψει το θέμα στην ΕΔΥ, εξουσία που είχε βάσει της επιφύλαξης του Άρθρου 81(2)(α) του Νόμου. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι πρόνοιες του Άρθρου 81(2)(β), οι ποινές δε που μπορούν να επιβληθούν είναι αυτές που περιγράφονται στο Άρθρο 79(1) του Νόμου, στις οποίες περιλαμβάνεται και η απόλυση.

Αφ' ης στιγμής η αιτήτρια ειδοποιήθηκε και γνώριζε ότι η υπόθεσή της θα εκδικαζόταν από την ΕΔΥ, όφειλε να γνωρίζει ότι υπήρχε η πιθανότητα επιβολής αυστηρότερης των περιγραφομένων στο Μέρος ΙΙ του Πρώτου Πίνακα ποινής. Η ΕΔΥ δεν είχε καμιά υποχρέωση να γνωστοποιήσει εκ των προτέρων στην αιτήτρια την ποινή που θα της επέβαλλε και μάλιστα πριν ακούσει την υπόθεση ή την βρει ένοχη οποιασδήποτε κατηγορίας και ακούσει επιχειρήματα για μετριασμό της. Όπως φαίνεται, το παράπονο της αιτήτριας πηγάζει από το γεγονός ότι δεν αντελήφθη ότι θα μπορούσε να της επιβληθεί η αυστηρότερη των πειθαρχικών ποινών. Αυτό όμως δεν οφείλεται σε κανένα σφάλμα της ΕΔΥ, αλλά στη δική της λανθασμένη αντίληψη και στις δικές της παραλείψεις. Δεν μπορεί να καταλογισθεί κανένα σφάλμα στις ενέργειες της ΕΔΥ όσον αφορά τη διαδικασία που ακολουθήθηκε.

Για την αυστηρότητα της ποινής δεν χωρεί δικαστική επέμβαση (*Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 221, *Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302).

Η προσφυγή απορρίπτεται με £250,- έξοδα.

35 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Republic v. Mozoras (1970) 3 C.L.R. 210,

Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302.

40

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ να επιβάλει στην Αιτήτρια την ποινή της απόλυσης ως αποτέλεσμα καταδίκης της

σε αριθμό πειθαρχικών αδικημάτων.

Ε. Ευσταθίου, για την Αιτήτρια.

*Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους 5
Καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια 10
προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας
(ΕΔΥ) ημερ. 22.3.95, με την οποία της επιβλήθηκε η ποινή της από-
λυσης από 27.3.95, σαν αποτέλεσμα καταδίκης της σε αριθμό πει-
θαρχικών αδικημάτων.

Η αιτήτρια κατείχε κατά τον ουσιώδη χρόνο τη θέση Βοηθού 15
Γραφείου, Γενικό Βοηθητικό Προσωπικό, Γενικές Κατηγορίες
Προσωπικού και υπηρετούσε στη Στέγη Ηλικιωμένων και Αναπή-
ρων Ανθούπολης. Είχε αρχικά διορισθεί από το 1985 στη θέση
Ιδρυματικού Βοηθού. 20

Με επιστολή του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Οικονομικών,
ημερ. 14.4.94, διορίστηκε Ερευνών Λειτουργός για τη διερεύνηση
πειθαρχικών αδικημάτων που πιθανόν να διαπράχθηκαν από την
αιτήτρια, σύμφωνα με καταγγελίες του Αναπληρωτή Διευθυντή 25
Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας και της Επαρχιακού Λειτουργ-
γού Ευημερίας Λευκωσίας.

Μετά το πέρας της έρευνας, στα πλαίσια της οποίας λήφθηκαν 30
καταθέσεις από αριθμό μελών του προσωπικού της Στέγης, διατυ-
πώθηκαν εναντίον της αιτήτριας 31 συνολικά κατηγορίες, όπως
περιλαμβάνονται στο κατηγορητήριο. Οι κατηγορίες αφορούσαν
παράλειψη και/ή άρνηση εκτέλεσης καθηκόντων, αμέλεια ή νωθρό-
τητα κατά την εκτέλεση καθηκόντων, συμπεριφορά που δυνατό να 35
δυσφημίσει το κύρος της δημόσιας υπηρεσίας ή να κλονίσει την
εμπιστοσύνη του κοινού στη δημόσια υπηρεσία, απρεπή συμπερι-
φορά και συμπεριφορά ασυμβίβαστη με την ιδιότητα Δημοσίου
Υπαλλήλου.

Η ΕΔΥ κατά τη συνεδρία της ημερ. 30.12.94 αποφάσισε να προ- 40
χωρήσει σε πειθαρχική δίκη εναντίον της αιτήτριας, την οποία όρι-
σε για τις 3.2.95. Αν και η αιτήτρια κλήθηκε να εμφανισθεί ενώ-
πιον της ΕΔΥ κατά την πιο πάνω ημερομηνία, παρέλειψε να το
πράξει, χωρίς καμιά δικαιολογία. Στην ειδοποίηση/κλήση της αι-

5 τήτριας ημερ. 5.1.95, επισυνάφθηκαν αντίγραφα τόσο του κατηγορητηρίου όσο και της έκθεσης της Ερευνησάας Λειτουργού και των καταθέσεων και άλλων στοιχείων προς υποστήριξη των κατηγοριών. Στην παράγραφο 5 της ειδοποίησης αναφέρονται τα ακόλουθα:

10 “5. Αν παραλείψετε να εμφανιστείτε ενώπιον της Επιτροπής στον προαναφερθέντα τόπο και χρόνο, η Επιτροπή δύναται είτε να απαιτήσει την προσωπική προσέλευσή σας είτε να προχωρήσει στην ακρόαση της υπόθεσης στην απουσία σας.”

Η ειδοποίηση επιδόθηκε ιδιοχείρως στην αιτήτρια μέσω του Διευθυντή Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας.

15 Κατά τη συνεδρία της ημερ. 3.2.95, η ΕΔΥ, ενόψει της απουσίας της αιτήτριας, αποφάσισε να αναβάλει την υπόθεση για τις 15.2.95. Η αιτήτρια ειδοποιήθηκε σχετικά με επιστολή ημερ. 6.2.95, η οποία της παρεδόθη και πάλι ιδιοχείρως, αλλά και πάλι παρέλειψε να εμφανισθεί κατά την ορισθείσα ημερομηνία και ώρα. Η ΕΔΥ κατά τη
20 συνεδρία της ημερ. 15.2.95, αποφάσισε τη διεξαγωγή της υπόθεσης στην απουσία της αιτήτριας. Η ακρόαση της υπόθεσης έλαβε χώρα στις 23.2.95, στην απουσία της αιτήτριας. Η ΕΔΥ, αφού άκουσε και αξιολόγησε τη μαρτυρία που προσήχθη στις 16.3.95, με την απόφασή της βρήκε την αιτήτρια ένοχη σε 26 από τις απαγγελθείσες κατηγορίες και όρισε την υπόθεση στις 22.3.95 για να ακούσει
25 την αιτήτρια αναφορικά με την επιμέτρηση της ποινής.

30 Με επιστολή ημερ. 16.3.95 η αιτήτρια πληροφορήθηκε για την πιο πάνω απόφαση της ΕΔΥ, αντίγραφο της οποίας της αποστάληκε, και κλήθηκε να παρευρεθεί κατά την ορισθείσα ημερομηνία και ώρα για να ακουστεί αναφορικά με την επιμέτρηση της ποινής. Προειδοποιήθηκε ταυτόχρονα ότι σε περίπτωση μη εμφάνισής της, η ΕΔΥ μπορούσε είτε να απαιτήσει την προσωπική προσέλευσή της, είτε να προχωρήσει στην επιμέτρηση και επιβολή πειθαρχικής
35 ποινής στην απουσία της.

40 Η αιτήτρια δεν παρουσιάστηκε κατά τη συνεδρία της ΕΔΥ ημερ. 22.3.95 και η ΕΔΥ, αφού βεβαιώθηκε ότι η σχετική ειδοποίηση παρελήφθη από την αιτήτρια, προχώρησε στην επιμέτρηση και επιβολή της ποινής. Η ΕΔΥ έκρινε, κατά πλειοψηφία, ως αρμόζουσα ποινή την πειθαρχική ποινή της απόλυσης από 27.3.95, την οποία και επέβαλε στην αιτήτρια.

Η απόφαση για την επιβληθείσα ποινή κοινοποιήθηκε στην αι-

τήτρια με επιστολή ημερ. 23.3.95 και σαν αποτέλεσμα η αιτήτρια καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

Η αίτηση όπως είναι διατυπωμένη, φαίνεται να στρέφεται κατά της ποινής που επιβλήθηκε στην αιτήτρια. Όμως, επειδή αφήνει και μερικά περιθώρια αμφιβολίας και ενόψει των ισχυρισμών που εγείρονται εκ μέρους της αιτήτριας, που δεν αφορούν μόνο την επιβληθείσα ποινή, αποφάσισα να δεχθώ με επιείκεια, ότι η προσφυγή δεν στρέφεται μόνο κατά της ποινής, αλλά και της καταδίκης της αιτήτριας. 5 10

Η αιτήτρια ισχυρίζεται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, καθότι δεν της δόθηκε η ευκαιρία να ακουστεί ούτε πριν την καταδίκη της ούτε για το μετριασμό της ποινής της. Συγκεκριμένα ισχυρίζεται ότι, δεν της γνωστοποιήθηκε ότι επίκειτο απόλυσή της για να μπορέσει να αμυνθεί. Είναι η θέση της ότι τα πειθαρχικά παραπτώματα για τα οποία κατηγορείτο, ήταν από τα συνολικώς εκδικαζόμενα από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το Νόμο, και οι ποινές που μπορούσαν να επιβληθούν ήταν ελαφρές. Δε γνώριζε, όπως ισχυρίζεται ότι κατηγορείτο για πειθαρχικά παραπτώματα για τα οποία μπορούσε να της επιβληθεί η ποινή της απόλυσης και η παράλειψη της ΕΔΥ να την προειδοποιήσει περί τούτου της στέρησε το δικαίωμα άμυνας. Έστω, λέει, κι' αν γίνει δεκτό ότι ετύγχανε εφαρμογής στην περίπτωση της το άρθρο 81(2)(β) του Νόμου και όχι το 81(2)(α), έπρεπε να της δοθεί το δικαίωμα να ακουστεί. Τέλος αναφέρει σαν λόγο της παράλειψής της να εμφανισθεί ενώπιον της ΕΔΥ και να υποστηρίξει την υπόθεσή της, την κακή κατάσταση της υγείας της (σύμφωνα με ιατρικό πιστοποιητικό που προσκόμισε στο Δικαστήριο έπασχε από χρόνια κατάθλιψη που είχε ως αποτέλεσμα την παραγνώριση των προσωπικών της υποθέσεων) και η ΕΔΥ δεν θα έπρεπε να προβεί στην αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξή της και μάλιστα ερήμην τι. 15 20 25 30

Εξέθεσα με λεπτομέρεια τα γεγονότα, για να καταδειχθεί το ανυπόστατο των ισχυρισμών της αιτήτριας. Η αιτήτρια είχε ειδοποιηθεί δεόντως τόσο για την πειθαρχική δίωξή της όσο και για τις πιθανές επιπτώσεις σε περίπτωση που θα παρέλειπε να εμφανισθεί ενώπιον της ΕΔΥ. Της είχαν επιπλέον δοθεί όχι μόνο οι κατηγορίες τις οποίες αντιμετώπιζε, αλλά και το υλικό που τις υποστήριζε, όπως καταθέσεις μαρτύρων και άλλα στοιχεία. Είχε επίσης ειδοποιηθεί, ακόμα και μετά την καταδίκη της, για την πιθανότητα να της επιβληθεί ποινή ερήμην της αν παρέλειπε να εμφανισθεί. Αν, όπως ισχυρίζεται τώρα, δεν μπορούσε να εμφανισθεί λόγω της κακής κατάστασης της υγείας της, μπορούσε και όφειλε να γνω- 35 40

στοποιοήσει τούτο με οποιονδήποτε τρόπο στην ΕΔΥ, αλλά δεν το έπραξε.

- Είναι γεγονός ότι τα αδικήματα για τα οποία κατηγορήθηκε και καταδικάστηκε η αιτήτρια, μπορούσαν να εκδικασθούν συνοπτικά από την αρμόδια αρχή (Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι), οπότε οι ποινές που μπορούσαν να επιβληθούν, ήταν σύμφωνα με το Μέρος ΙΙ του Πίνακα, η επίπληξη, η αυστηρή επίπληξη και η διακοπή προσαύξεσης για χρονική περίοδο μη υπερβαίνουσα τους 6 μήνες. Όμως η αρμόδια αρχή επέλεξε να παραπέμψει το θέμα στην ΕΔΥ, εξουσία που είχε βάσει της επιφύλαξης του άρθρου 81(2)(α) του Νόμου. Σε τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 81(2)(β), οι ποινές δε που μπορούν να επιβληθούν είναι αυτές που περιγράφονται στο άρθρο 79(1) του Νόμου, στις οποίες περιλαμβάνεται και η απόλυση.

- Αφ' ης στιγμής η αιτήτρια ειδοποιήθηκε και γνώριζε ότι η υπόθεσή της θα εκδικαζόταν από την ΕΔΥ, όφειλε να γνωρίζει ότι υπήρχε η πιθανότητα επιβολής αυστηρότερης των περιγραφόμενων στο Μέρος ΙΙ του Πρώτου Πίνακα ποινής. Η ΕΔΥ δεν είχε καμιά υποχρέωση να γνωστοποιήσει εκ των προτέρων στην αιτήτρια την ποινή που θα της επέβαλλε και μάλιστα πριν ακούσει την υπόθεση ή την βρει ένοχη οποιασδήποτε κατηγορίας και ακούσει επιχειρήματα για μειωσιμό της. Όπως φαίνεται, το παράπονο της αιτήτριας πηγάζει από το γεγονός ότι δεν αντελήφθη ότι θα μπορούσε να της επιβληθεί η αυστηρότερη των πειθαρχικών ποινών. Αυτό όμως δεν οφείλεται σε κανένα σφάλμα της ΕΔΥ, αλλά στη δική της λανθασμένη αντίληψη και στις δικές της παραλείψεις. Δεν μπορεί να καταλογισθεί κανένα σφάλμα στις ενέργειες της ΕΔΥ όσον αφορά τη διαδικασία που ακολουθήθηκε.

- Για την αυστηρότητα της ποινής δεν χωρεί δικαστική επέμβαση (*Republic v. Mozoras* (1970) 3 C.L.R. 210, 221, *Παπαφώτης ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1302).

- Όλοι οι ισχυρισμοί της αιτήτριας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

- Σαν αποτέλεσμα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται. Η αιτήτρια να πληρώσει £250.- έξοδα στους καθ' ων η αίτηση.

Η προσφυγή αποτυγχάνει με έξοδα.